узнали че римска войска стои въ Сердика, обърнали къмъ Западъ и раздвижени на три отряда опустошили по голѣмата часть на полуострова, като проникнали до Анастасиевата стѣна.

Въ 558 полуострова билъ тоже наводненъ отъ цѣлъ потокъ славенъ и другы племена отъ

-то единъ часть достигнали до самыта Термопилы, а другыта ~~[illegible]~~ до около самыта на ~~назадъ изгорѣвъ~~ Константинополъ отъ дѣто съ трудъ подъ дали отбитие старѣйшата военачалника Велисарій. (Въ тѣзи послѣдни дни се говори стоящу ~~[illegible]~~ за българитѣ.)

(Найпосле Богдъ вече Justinianъ видѣлъ че ще изгубе на гласъ съ силъ дарени срѣщу нападающитѣ племена, въвелъ въ употребление адекватни отъ тамъ дѣто съ дарове съ успокояванія на Дунава и много пъти съ годишни данъци, да ги задържа отъ нападения а еще тъ вече да ги сваръда помежду на истребленіе.)

Въ Краятъ на Юстиніяново то правление изглѣждатъ на сцената Като нови нападатели на Византійската Империя Аваритѣ, (обрѣ по славенски). Около половината на V столѣтіе тѣ се намѣрвали между Каспійското и Азовското море, сто години по късно тѣ се борили съ сродныта тѣмъ турко-татарски племена въ югоруски степи. Отъ тамо тѣ си подчинили Антитѣ, по Корили Дунавъ.[1])

[1]) руско племя Което живѣло между Бугъ и Днѣпръ Аварите се обхождали съ тѣхъ страшно жестоко; на пр., разказватъ за вѣрдгами дулѣбскитѣ жени въ Колата при бързо волове.